

[Statsministeren]

flere ressourcer til kontrollen på områder, hvor det er vigtigt for forbrugerne og lokalbefolkningen, men det kan så til gengæld modsvares af en noget mindre kontrol andre steder, f.eks. med detailhandelsforretninger.

Danske virksomheder eksporterer faktisk efterhånden i vidt omfang miljødudstyr. I mange tilfælde sker det på baggrund af et samarbejde med miljømyndighederne. Dette samarbejde vil vi søge at få udbygget.

I en økonomisk krisetid er det vigtigt, at problemerne løses under hensyn til de langsigtede konsekvenser. Den økonomiske afmatning og den tekniske udvikling må ikke begrænse familiernes muligheder for at leve et trygt liv med gode udfoldelsesmuligheder. Derfor er det vigtigt, at offentligheden bliver inddraget i planlægningen af vore omgivelser. Men på den anden side er det samtidig vigtigt, at der ikke planlægges så »tæt«, at den enkelte ikke får den fornødne frihed til at indrette sin tilværelse.

Den drejning, regeringen ønsker at give den økonomiske politik, er udtryk for, at vi lægger afgørende vægt på, at samfundet udvikler sig med en stadig øget vægt på kvalitet, på frihed og på respekt for det enkelte menneske og dets ret til selv at vælge. Det er de enkelte menneskers fantasi og vilje til at gøre en indsats, vi skal kalde på. Disse synspunkter vil også præge regeringens politik på en lang række andre områder.

Folkekirken bør som hidtil være en integreret del af samfundet. Der må være vide rammer til at videreføre folkekirkens frihedstraditioner, ikke mindst forkyndelsesfriheden. Fællesskabet mellem kirken og befolkningen, der bl.a. finder udtryk i det mangeartede frivillige arbejde, som udføres i tilknytning til den lokale kirke, må fastholdes ved, at menighedsrådenes indflydelse styrkes. Regeringen ønsker fortsat at bygge på befolkningens interesse for og menighedsrådenes ansvar for forvaltningen af folkekirkens anliggender.

På kulturområdet vil vi føre en politik, som sætter os i stand til både at bevare vore kulturelle institutioner og at sikre gode vilkår for den mangeartede kulturelle aktivitet, der jo foregår uden for institutionerne. Heller ikke på dette område er der netop nu plads for store og udgiftkrævende reformer, selvfølgelig ikke, men vi tror, at det vil være muligt inden for de givne rammer at skabe de vilkår og udfoldelsesmuligheder for kulturli-

vet, der efter regeringens opfattelse er behov for – ikke mindst i økonomiske krisetider. På samme måde vil regeringen bygge videre på de gode traditioner for det frivillige idræts- og ungdomsarbejde.

På medieområdet – og specielt når det gælder radio og TV – er der i særlig grad brug for en politik, der kan føre til større frihed og til øgede valgmuligheder. Regeringen vil arbejde for en fjernelse af restriktioner – i lovgivning og administrative bestemmelser – som står i vejen for opfyldelsen af dette mål.

Ønsket om kvalitet og om størst mulig frihed vil også præge regeringens politik vedrørende forskningen. Det er en vigtig sag, for det er i høj grad gennem uddannelsen og forskningen, vi skal lægge grunden til fornyelse og fremgang. Der er behov for en forøgelse af dansk forskningsindsats – og det gælder ikke blot den offentlige – hvor vi efterhånden ligger på et betænkeligt lavt niveau. Der er fremtid i forskning.

Regeringen vil, trods de stramme økonomiske tider, opretholde det nuværende stade for uddannelserne og for beskæftigelsen af de unge.

På skole- og uddannelsesområdet som på andre områder vil der blive forenklet og afbureaukratiseret og skabt større bevægelighed mellem den offentlige og den private sektor. Administrationen vil blive tilrettelagt sådan, at det bliver lettere at bevare de små enheder uden merudgifter. Seminariestrukturen vil blive ændret i overensstemmelse hermed. De frie skoleformer vil vi sikre uændret jævnbyrdighed som alternativ og supplement til de offentlige. Regeringen vil bestræbe sig på at højne indholdet i fagene dansk og historie gennem udsendelse af nye vejledninger, og regeringen vil søge problemerne omkring faget kristendomskundskab løst.

Ledigheden blandt de unge har nået et uacceptabelt omfang. Samfundet og de unge ledige er bedst tjent med, at de unge får et uddannelses tilbud, i stedet for at de går på dagpenge eller kontanthjælp. Regeringen vil gennem en liberalisering af adgangen til uddannelserne nedbringe ventelisterne, og vi vil øge den enkelte unges frihed til at vælge sin uddannelse. Dette vil forudsætte, at vi udnytter alle muligheder for at øge uddannelseskapa- citeten – med særlig vægt naturligvis på områder, hvor der er god beskæftigelse.